

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/227/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204680
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418204680.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. W., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Q. J. XXX, o zaplatenie 1 572,63 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 621,99 € spolu s úrokom vo výške 11,50 % p. a. zo sumy 1 572,68 € od 13. 10. 2018 do 18. 10. 2018 a zo sumy 1 572,63 € od 19. 10. 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 572,68 € od 13. 10. 2018 do 18. 10. 2018, zo sumy 1 572,63 € od 19. 10. 2018 do zaplatenia a zo sumy 47,33 € od 13. 10. 2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 7. 11. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 1 572,63 € ako nesplatenú časť istiny úveru, zmluvný úrok do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 47,33 €, úroky z omeškania vo výške 0,57 €, zmluvný úrok vo výške 11,50 % p. a. zo sumy 1 572,68 € od 13. 10. 2018 do 18. 10. 2018 a zo sumy 1 572,63 € od 19. 10. 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 572,68 € od 13. 10. 2018 do 18. 10. 2018, zo sumy 1 572,63 € od 19. 10. 2018 do zaplatenia a zo sumy 47,33 € od 13. 10. 2018 do zaplatenia, poplatok za poistenie vo výške 1,46 € a trovy konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že 21. 8. 2015 uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 €. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť pravidelnými anuitnými mesačnými splátkami s konečnou splatnosťou úveru do 12. 8. 2024. Súčasťou zmluvy sú aj (bod 1.1.) Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky vydané žalobkyňou (ďalej len „VOP“ a „OP“), v ktorých sa nachádzajú niektoré zo zákonných náležitostí, ktoré má obsahovať zmluva. To platí aj pre náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k), resp. v neskoršom znení písm. l) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“).

3. Žalobkyňa pri poskytnutí úveru žalovanému postupovala s odbornou starostlivosťou a overovala si bonitu žalovaného, či už prostredníctvom údajov so Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií alebo zisťovaním v Sociálnej poisťovni, údajmi poskytnutých samotným žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a v prípade, že má založený bežný účet u žalobkyne, tak aj prehľadom obratom na bežnom účte.

4. Žalovaný porušil svoj záväzok splácať úver v dohodnutých splátkach, čím sa dostal do omeškania so splácaním predmetného úveru. Žalobkyňa ho prostredníctvom výzvy na predčasne splatenie úveru upozornila, že úver sa stal predčasne splatný 12. 10. 2018 a pred uvedenou výzvou žalovaného upozornila zaslaním upozornenia a opakovaného upozornenia, že je žalovaný v omeškaní so splácaním jednotlivých splátok úveru a na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Ku dňu 12. 10. 2018, kedy sa stal úver predčasne splatným, pozostávala pohľadávka žalobkyne z nezaplatenej istiny vo výške 1 572,68 €, úrokov vo výške 47,33 €, ktoré mal zaplatiť do predčasnej splatnosti úveru v rámci dohodnutých anuitných splátok, úrokov z omeškania vo výške 0,57 € (z čas omeškania dohodnutých splátok zákonným úrokom z omeškania, na ktorom sa v zmluve dohodli), poplatkov vo výške 60 €, ktoré si žalobkyňa v tomto konaní neuplatňuje a poplatkov za poistenie úveru vo výške 1,46 €. Žalovaný po zosplatení úveru uhradil iba 0,05 €, čo žalobkyňa započítala na istinu úveru.

5. Žalobkyňa si ďalej uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania z nezaplatenej istiny a úrokov (47,33 €) a zmluvný úrok z nezaplatenej istiny až do jej zaplatenia žalovaným, pričom tento svoj nárok si uplatňuje s poukazom na rozhodnutia súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. 6. 2017, č. k. 14Co/542/2016-59 z 29. 11. 2017, č. k. 43Co/19/2017, z 22. 3. 2018, č. k. 16Co/111/2017-82, z 29. 11. 2017, č. k. 43Co/23/2017, z 27. 2. 2018, č. k. 43Co/28/2017 a ďalšie), podľa ktorých je jej nárok považovaný za dôvodný. Napokon poukazuje aj na návrh zákona č. 106/2014 Z. z. z roku 2013, ktorý obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo, aby úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patrili dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Uvedené znenie zákona však nikdy nebolo prijaté a neexistuje obdobné účinné ustanovenie zákona, ktoré by veriteľovi odopieralo nárok na zmluvné úroky po zosplatení úveru.

6. K žalobe bola pripojená zmluva spolu so žiadosťou žalovaného o poskytnutie úveru z 21. 8. 2015, VOP, OP a sadzobník poplatkov účinný v čase uzavretia zmluvy, opakované upozornenie z 9. 8. 2018, výzva na predčasne splatenie úveru z 12. 10. 2018, prehľad splácania úveru do predčasnej splatnosti a po predčasnej splatnosti úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti úveru a

7. V predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 27Csp/227/2018-45, z 22. 11. 2018, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto bol následne uznesením z 25. 1. 2019 (č. I. 54) zrušený. Žalovaný bol v konaní pasívny a k žalobe a jej prílohám sa nevyjadril.

8. Pri posúdení skutkových okolností prípadu okresný súd vychádzal z žalobkyňou predložených listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti.

9. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 2 000 €. Celkové náklady žalovaného predstavovali sumu 3 289,20 €. V zmluve boli uvedené ďalšie parametre úveru, a to počet mesačných splátok 108, každá vo výške 29,90 €, poplatok za poskytnutie úveru 60 €, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 €/mesačne, odpata 14,94 %. Úrok bol fixný vo výške 11,50 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 13,24 % a priemerná hodnota RPMN 15,44 %, termín konečnej splatnosti 12. 8. 2024, splatnosť prvej splátky 10. 9. 2015 a každej nasledujúcej vždy do 10. dňa v mesiaci.

10. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný zaplatil doposiaľ 1 055,93 €, pričom v priebehu splácania úveru sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých mesačných splátok, za ktoré mu vznikla povinnosť uhradiť úrok z omeškania v celkovej výške 0,57 €.

11. Z obsahu opakovaného upozornenia z 9. 8. 2018 vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkami vo výške 31,23 €. Výzvou na predčasne splatenie úveru z 12. 10. 2018 žalobkyňa oznámila žalovanému, že úver sa stal predčasne splatným a vyzvala ho na bezodkladnú úhradu doposiaľ nezaplatenej časti úveru s príslušenstvom.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho

prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom - bankou, poskytujúcim úveru v rámci predmetu podnikania a žalovaným ako spotrebiteľom. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarcu vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné, čo vyplýva aj z ustanovení predmetnej zmluvy, ktoré odkazujú na predmetný zákon.

18. Vzhľadom na uvedené, súd pristúpil aj ku kontrole zmluvných podmienok, či neobsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a či má predmetná zmluva všetky náležitosti. Okresný súd zistil, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZSU, absenciou ktorých by bol úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZSU. V obsahu predmetnej zmluvy okresný súd nezhliadol žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňa si uplatňuje len úhradu doposiaľ nesplatenej istiny úveru a časti úroku vypočítaného do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktorý žalovaný doposiaľ neuhradil, úroku, zákonného úroku z omeškania a poplatku za poistenie.

19. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka je určenie zmluvných strán, výšky úveru, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Úrok z úveru je cena resp. odplata za užívanie veriteľom poskytnutých peňažných prostriedkov a je vylúčená z posudzovania prijateľnosti zmluvných podmienok (§ 53 ods. 1 OZ) v spotrebiteľských zmluvách.

20. Úroky z úveru sú obsahom záväzku dlžníka, na ktorom sa s veriteľom dobrovoľne dohodol, platiť zmluvne dohodnuté úroky z úveru spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Dlžník má povinnosť platiť úroky veriteľovi počas celej doby užívania poskytnutých peňažných prostriedkov, teda až do doby ich skutočného vrátenia veriteľovi. Obchodný zákonník neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatenia úveru iba do

okamihu tohto zosplatnenia. Takáto úprava absentuje aj pri zmluve o pôžičke podľa § 657 OZ a taktiež v ustanoveniach ZSU. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva zákaz dohody zmluvných strán úverovej zmluvy, v ktorej by sa dohodli na povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy.

21. Úrok z úveru je nárokom, na ktorého existenciu nemá omeškanie dlžníka ani vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žiaden vplyv (porov. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/1/2018-67 z 25. 1. 2018). Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru za dodržania podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ dochádza iba k modifikácii termínu splatnosti úveru, nie však k zániku nároku veriteľa na úrok, pokiaľ zo zmluvy nevyplýva iný záver. Z predmetnej zmluvy vrátane ustanovení VOP a OP, okresný súd nezistil, že by sa zmluvné strany dohodli na zániku zmluvného úroku okamihom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

22. Na rozdiel od zmluvného úroku úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinností, t. j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Úroky z úveru nemajú sankčnú povahu a ak sa na tom zmluvné strany dohodnú, stávajú sa súčasťou istiny úveru. Preto omeškanie s ich platením zákon sankcionuje povinnosťou platiť z nezaplatených úrokov z omeškania. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ), majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať vedľa seba. Na základe uvedených skutočností považoval súd nárok žalobkyne za dôvodný, a preto jej priznal právo na zaplatenie istiny a príslušenstva vo výške, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

23. Súd si je vedomý existencie rozdielných právnych názorov na uvedenú problematiku (nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru), avšak v danom prípade sa odklonil od opačných právnych názorov vyslovených v skorších rozhodnutiach súdov, ktoré nepriznali nárok na zmluvný úrok po okamihu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a v tomto smere poukazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/8/2017 - 133, z 21. 3. 2018, v ktorom uviedol, že „Prípustnosť dohody účastníkov zmluvy o úvere o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorá je aplikovateľná v Slovenskej republike vzhľadom na v minulosti totožnú a v súčasnosti príbuznú právnu úpravu úverov poskytnutých spotrebiteľom. V rozhodnutí sp. zn. 33Odo/657/2005 z 27. 06. 2017 Najvyšší súd Českej republiky vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi) teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí výslovne uviedol, že zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie zo zaplatením istiny a oba nároky môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. O možnom súbehu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania pri pôžičke je rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. 07. 2014 sp. zn. 33Cdo/1401/2014. Najvyšší súd tu zdôraznil, že oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. S odkazom na ďalšie svoje rozhodnutia (sp. zn. 33Odo/518/2003 z 25. 09. 2003, sp. zn. 33Odo/657/2005 z 27. 06. 2007, sp. zn. 33Cdo/1401/2014 z 24. 07. 2014) Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí z 21. 08. 2014 sp. zn. 33Cdo/212/2014 dal jednoznačnú odpoveď, že „dohodnuté úroky z úveru predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinností, t. j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj u bezúročnej (bezodplatnej) pôžičky. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať vedľa seba. Z uvedeného výkladu vyplýva záver, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nie je možné obe sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahrádzajú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dohodli“.

Odvolačiemu súdu je známe uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k.

1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovia v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu, keď krajský súd stotožňujúc sa s rozhodnutím okresného súdu s poukazom na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v oblasti úrokov z úveru potvrdil rozhodnutie okresného súdu po rozšírení vecnej argumentácie na podporu správnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Napriek tomu odvolací súd podľa § 388 C. s. p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a vyhovel žalobe v časti zmluvných úrokov po dobe splatnosti úveru, pretože rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolacieho vo veci sp. zn. 4Obo/143/98 s poukazom na ďalšie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky a všeobecných súdov Slovenskej republiky už nie je možné považovať za štandardnú obchodnoprávnu judikatúru ani ustálenú súdnu prax. Odvolací súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnuté úroky z nesplatenej istiny 16 859,28 € vo výške 7,79 % ročne v zmysle dohody v zmluve o úvere odo dňa 29. 08. 2015, dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru až do zaplatenia.

24. S uvedeným právnym názorom okresný súd súhlasí a navyše uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012, nepovažuje za rozhodnutie, ktoré by potvrdzovalo opačný výklad, pretože ústavný súd sa v ňom nezaoberal otázkou, či je prípustné požadovať zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti a ich konkurenciu s úrokom z omeškania, ale posudzoval, či je ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie všeobecného súdu (rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012) v súlade s čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom dospel k záveru, že je ústavne akceptovateľné. Ústavný súd neposudzoval správnosť výkladu hmotnoprávných noriem krajským súdom, čo napokon ani nie je právomocou ústavného súdu, ale naopak všeobecných súdov, pričom sám ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že „...jeho poslaním je predovšetkým ochrana ústavnosti (čl. 124 ústavy), a nie „bežnej“ zákonnosti. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov a spravidla mu preto neprislúcha prehodnocovať vykonané dokazovanie a právne závery na jeho základe urobené. Len ak súčasne došlo k neoprávnenému zásahu do niektorého z ústavou zaručených základných práv sťažovateľky, je ústavný súd povolaný pre ich ochranu zasiahnuť. Existenciu takého nároku

by ústavný súd mohol vyvodiť vtedy, ak by právne závery obsiahnuté v napadnutých rozhodnutiach boli v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo by z nich v žiadnej možnej interpretácii nevyplývali. Ústavný súd v tomto zmysle napadnuté rozhodnutia preskúmal, pričom vadu, ktorá by vyžadovala jeho zásah, nenašiel. Vo všeobecnej rovine treba vychádzať z toho, že rozdielna judikatúra všeobecných súdov práve s ohľadom na princíp rovnosti v právach (konkrétne v podobe zásady rovnakého použitia práva), na ktorý poukázala aj sťažovateľka, nesmie byť pravidlom, ale býva prirodzenou súčasťou každého súdneho systému (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEIAN v. Rumusko zo 6. 12. 2007), navyše, v tomto prípade k rozdielnej judikatúre nedošlo na úrovni najvyššieho súdu, ale na úrovni krajského súdu, ktorú následne posudzoval najvyšší súd. Ak najvyšší súd ako najvyššia súdna inštitúcia všeobecných súdov a regulátor konfliktov ich judikatúry cez mechanizmus § 22 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nezjednotil rozdielne právne názory krajského súdu v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach, neznamená to, že by bol v tejto konkrétnej veci popretý princíp spravodlivosti. Zjednocovanie judikatúry vo všeobecnosti však nie je úlohou ústavného súdu, pretože tá prislúcha najvyššiemu súdu...“ (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 404/2016 z 15. 6. 2016)

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 572,68 € od 13. 10. 2018 do 18. 10. 2018, zo sumy 1 572,63 € od 19. 10. 2018 do zaplattenia a zo sumy 47,33 € od 13. 10. 2018 do zaplattenia, t. j. od prvého dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru (12. 10. 2018) a po zohľadnení následnej platby žalovaného (0,05 €), ktorú žalobkyňa započítala na istinu úveru. Žalobkyni vzniklo právo na zaplattenie úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a., pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 13. 10. 2018 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 100 %, preto jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.